

عنوان مقاله:

تاثیر قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 بر امکان مطالبه خسارات معنوی و عدم نفع در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق خصوصی، دوره 7، شماره 24 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

پژمان محمدی - دانشیار گروه حقوق، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه شهید چمران اهواز

امیر مرادپور شاد - دانشگاه شهید چمران اهواز

حجت مبین - استادیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 از چند جهت بر قلمرو خسارات معنوی و عدم نفع تاثیر گزار بوده است. از یک سو، دامنه مسئولیت مدنی اشخاص در قبال خسارات معنوی وارد به زیان دیده گسترش یافته است، توضیح اینکه به موجب ماده 14 قانون مذکور، لطمه به هر دو قسم سرمایه معنوی و صدمات روحی، موجب مسئولیت مدنی فاعل زیان می گردد. از سوی دیگر، قلمرو قابلیت جبران خسارات معنوی و عدم نفع و به تعبیری، قلمرو مسئولیت مدنی اشخاص به شدت کاهش یافته است. بدین توضیح در مواردی که دیه پرداخت و یا تعزیر منصوص شرعی به اجرا گزرده می شود، این دو قسم خسارت، قابلیت جبران ندارند. قانون گذار در خسارات عدم نفع، پا را از این هم فراتر گذاشته و خسارات مذکور را صرفا در صورتی قابل جبران دانسته که بر این دسته از خسارات، اتلاف صدق کند. نهایتا قلمرو و طرق جبران خسارت معنوی گسترش یافته و به موجب تبصره 1 ماده 14 قانون آیین دادرسی کیفری خسارات معنوی هم از طریق مالی و هم از طریق غیرمالی قابل جبران است.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: خسارت معنوی، اتلاف، عدم نفع، قلمرو مسئولیت مدنی، منافع ممکن الحصول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884779>

